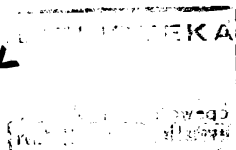

2
Warszawa, 25 kwietnia 1938 r.

URZĄD PATENTOWY

A416 5/00

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ OPIS PATENTOWY

Nr 26239.

Kl. ~~3a~~, 4/00.

Broun i Rowiński
(Warszawa, Polska).

3a¹ 5/00

Wkładka usztywniająca kołnierzyki miękkie.

Zgłoszono 2 września 1936 r.

Udzielono 23 lutego 1938 r.

Wadą znanych wkładek, usztywniających kołnierzyki miękkie, jest konieczność stosowania do każdego typu kołnierzyków wkładki specjalnego kształtu i wielkości, ponieważ zaś fason kołnierzyków podlega ciągłym zmianom mody, stało się koniecznym stosowanie wielu różnych wkładek, co czyniło ich użycie kosztownym i niewygodnym.

Wkładka usztywniająca kołnierzyki miękkie, będąca przedmiotem wynalazku, nie wykazuje powyższych wad, gdyż wskutek jej swoistego wykonania nadaje się ona do każdego stosowanego typu kołnierzyka.

Wkładka według wynalazku składa się z 2 części, a mianowicie: z podłużnej części górnej, umieszczanej w wykładanej

przedniej części kołnierzyka, i z części dolnej, umieszczanej w rogach tegoż kołnierzyka. Te 2 części są ze sobą połączone w ten sposób, że mogą być względem siebie przestawiane w dowolnym kierunku. W ten sposób wkładka może być przystosowywana do różnej wielkości i różnego kształtu kołnierzyków.

Na rysunku przedstawione są dwa przykłady wykonania przedmiotu wynalazku.

Fig. 1 przedstawia część kołnierzyka, fig. 2 — tę samą część kołnierzyka rozwiniętą w płaszczyźnie rysunku w podziałce zwiększonej. Na obydwóch figurach wkładki usztywniające, składające się z dwóch części, są nakreślone linią przerywaną. Fig. 3 przedstawia dolną część wkładki,

fig. 4 — górną część wkładki, przy czym na tej figurze dolna część wkładki również jest zaznaczona linią przerywaną, a fig. 5 i 6 przedstawiają inną odmianę wkładki,

Wkładkę usztywniającą według wynalazku wykonywa się zwykłym sposobem, na przykład z celuloidu, sztucznej masy albo innego, nadającego się do tego celu materiału, i umieszcza się dowolnym sposobem, najlepiej przez zastosowanie kieszeni albo zakładek na wewnętrznej stronie zewnętrznej połowy kołnierzyka wkładanego.

Według pierwszej postaci wykonania górną część *b* wkładki, która jest włożona do przedniej części kołnierzyka wykładanego (fig. 2), jest zaopatrzona w szczelinę *f*, w przybliżeniu poziomą. Dolna część *a* wkładki, pokrywająca częściowo część *b*, posiada także szczelinę *e*, przebiegającą prostopadle względem szczeliny *f*. Na skrzyżowaniu obydwóch szczelin umieszczony jest łącznik *i* obydwóch części wkładki, stanowiący zatrzask lub też śrubkę ze łbem i nakrętką, wykonane z mosiądzu. Łącznik ten musi być wykonany tak, aby pozwalał na ruch względny obydwóch części wkładki, ale jednocześnie ściszał je tak, ażeby uniemożliwić ich samoczynne przesuwanie się wskutek tarcia. W ten sposób część *a* może być przestawiana względem części *b* za pomocą szczeliny *f* wzdłuż kołnierzyka, a za pomocą szczeliny *e* — w kierunku wysokości kołnierzyka; prócz tego część *a* może obracać się względem części *b*. Jest rzeczą jasną, że obydwie części *a* i *b* mogą być ustawiane w każdym kierunku, dzięki czemu wkładka może być przystosowywana do fasonu kołnierzyka. Dopasowanie wkładki do kołnierzyka osiąga się najlepiej w ten sposób, że wkładkę kładzie się po rozłożeniu kołnierzyka na jednej płaszczyźnie i obydwie części wkładki

przesuwa się względem siebie, aż one będą odpowiadały kształtowi kołnierzyka.

Według innej postaci wykonania (fig. 5 i 6) obie części *b* wkładki, umieszczone w kołnierzyku, są ze sobą połączone, przy czym miękki kołnierzyk jest usztywniony na całej swej długości. Aby tego rodzaju wkładka mogła być dostosowywana do każdego fasonu kołnierzyka, część środkowa wkładki musi być wykonana tak, aby jej długość mogła być zmieniana. W tym celu części *c* i *d* wkładki, wykonane w jednakowy sposób, są sprzężone łącznikiem *k*, który może być wykonany podobnie, jak wymieniony powyżej łącznik *i*; poszczególne części wkładek można przesuwac względem siebie przy pomocy szczelin *g* i *h*. Wskutek tego ta odmiana wkładki może być dostosowywana do kołnierzyków różnych wielkości.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Wkładka usztywniająca kołnierzyki miękkie, znamionna tym, że składa się z części górnej (*b*) oraz części dolnej (*a*), połączonych ze sobą przestawnie i obrotowo oraz dających się ustalać w każdym położeniu.

2. Wkładka według zastrz. 1, znamionna tym, że część (*b*) posiada szczelinę (*f*), a część (*a*) — szczelinę (*e*) prostopadłą do szczeliny (*f*), przy czym przez obie szczeliny przechodzi łącznik (*i*) służący do ustalania w odpowiednim położeniu części (*a* i *b*).

3. Odmiana wkładki według zastrz. 1 i 2, usztywniającej kołnierzyki miękkie na całej ich długości, znamionna tym, że posiada ponadto części (*c* i *d*), połączone ze sobą za pomocą szczelin (*g* i *h*) oraz łącznika (*k*).

Brouni Rowiński.

